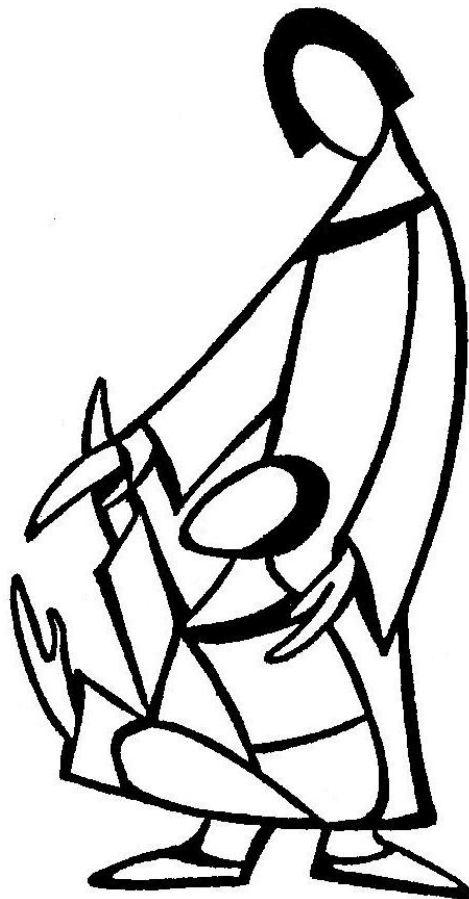


**VIERING VAN DE  
TWEEDE ZONDAG D.H.J.**

Wie luistert maar niet doet,  
lijkt op de man die zijn huis bouwde  
zonder fundering in de grond.

De storm beukte het en  
ogenblikkelijk stortte het in.  
De verwoesting was compleet.

(Lucas 6)



**VOORAF**

Orgel

**INTREDE.**

**Lied.**

*Er is licht, er is donker; c 1-2.  
M. Zagers/W. Vogel*

**WELKOM.**

*'Moge de weg jou tegemoet komen,  
moge de wind altijd in je rug zijn,  
moge de zon je gezicht verwarmen,  
de regen je velden mild besproeien en  
tot wij elkaar weerzien,  
moge God je koesteren  
in de palm van zijn hand.'*  
*Dit kregen Ierse monniken  
als zegenwens op hun tocht mee.*

*Wij staan aan het begin  
van een nieuw jaar;  
we zijn hier voor de eerste  
viering in 2005, waarin  
de napijn van het oude  
nog zeer doet en schrijnt, -  
waarin de vraag 'hoe verder'  
steeds meer mensen bezig houdt.*

*Welkom u allen hier  
omwille van elkaar in Gods naam.* +

**Lied.**

*Er is licht, er is donker; c 4*

**SCHULD BEKENNEN.**

V.: De nood die er heerst  
en ik niet lenig;  
de helpende hand  
die ik niet toesteeek;  
de troost waarom wordt gevraagd  
en ik niet breng.

**A.: HET ZIJ ME VERGEVEN  
DOOR WIE ER ONDER LIJDT.**

V.: Het recht dat wordt geschonden  
en ik niet verschaf;  
de liefde die ik niet toon;  
de trouw die ik beloof  
en niet opbreng.

**A.: HET ZIJ ME VERGEVEN  
DOOR WIE ER ONDER LIJDT.**

V.: De wonden die ik toebrenge  
en niet heel;  
het leven dat ik schend;  
mijn God die me vraagt  
en die ik afval.

**A.:** HET ZIJ ME VERGEVEN  
DOOR WIE ER ONDER LIJDT.  
HET ZIJ ME VERGEVEN  
DOOR U, MIJN GOD.

**BEZINNING.**

**Lied.** *Dat het mij is gegeven  
M. Zagers/W. Vogel*

*Het leven is geen spoedgeval;  
ons bestaan geen racebaan.  
Eerder een wandeling, een bedevart.*

**Lied.** *Dat het mij is gegeven*

*Hoe lang, hoe kort  
ons ook is gegeven, het gaat  
om wie en wat we beleven.*

**Lied.** *Dat het mij is gegeven*

*De ziel van de tijd  
is eeuwigheid;  
ijl die niet voorbij.*

**Lied.** *Dat het mij is gegeven*

**GEBED.**

*Gij, voorbij te lopen weg te praten  
en ongehoord de ondertoon  
van ieder woord, elk lied. -*

*Gij, overbluft overschreeuwd en  
ongenoemd de ziel  
van ieders levensverhaal. -*

*Gij betwijfeld vermoed en soms  
gevoeld als meelevend hart  
in alle lief en leed. -*

*Gij, de Eeuwige in de tijd  
gezien in Jezus Christus, -*

*U een zoon geworden  
ons een naaste gebleven  
voor tijd en eeuwigheid.*

*Amen.*

Kort orgel

**EERSTE LEZING.** *Catharina Visser Veld 1977*

Ik weet nog hoe ik eens als kind  
mij neerboog in een veld vol wind  
en plukken wou een hoge halm.  
Toen droeg de wind een wijde psalm  
vanuit de ruimte naar mij toe  
en God was er ik weet niet hoe.

En één seconde in de tijd  
doorgondde ik de eeuwigheid;  
ik wist met al wat in mij was  
dat engelen daalden in het gras  
en dat ik mij met hen verbond  
en dat ik tijdeloos bestond.

Ik huiverde en plukte niet  
maar wist toen ik het veld verliet  
dat dit gebaar begonnen was  
lang voor mijn kind-zijn in dat gras  
en dat voorbij de grens der tijd  
ik plukken zou in eeuwigheid.

**Lied.**

*Een wonder; c 1-2  
P. Verhoeven/W. Vogel*

**HET EVANGELIE.**

Lucas 6,47-49

Wie tot mij komt, naar mijn woorden luistert en er  
naar handelt, lijkt op de man die bij het bouwen van  
zijn huis diep had gegraven en het fundament had  
gelegd op de rotsgrond.

Toen de stortvloed kwam, beukte de storm dat huis,  
maar had niet de kracht om het te doen wankelen,  
omdat het zo goed gebouwd was.

Wie luistert maar niet doet, lijkt op de man die zijn  
huis bouwde zonder fundering in de grond;  
de storm beukte het en ogenblikkelijk stortte het in.  
De verwoesting was compleet.

**Lied.**

*Een wonder; c 3*

**MEDITATIE.**

*Grenzeloze ruimte om te ademen  
de lucht, de geest, de kracht, de wijsheid,  
het weten van dingen die niet zichtbaar zijn.*

*Ruimte om leeg te worden van gedachten,  
van verlangens, plichten en grenzen  
waar ons leven van alledag zo vol van is.*

*Wijde ruimte om te groeien, te hopen,  
te stoeien met al wat deert en pijnigt  
totdat heling vanzelf ontstaat.*

*Gave van hart en hand en leven,  
totaal en ongebroken, ongeteld, -  
geven je leven, de uren, de dagen,  
de jaren die komen . . .  
grenzeloos leven !*

Ricky Rieter schreef een boek over haar tocht  
naar Santiago de Compstelle, noemde het  
‘Pelgrimeren: lopend stilstaan’ en droeg het op  
aan alle zoekers, die zij in haar leven ontmoette.  
Er zijn natuurlijk bedevaartgangers die zo’n tocht  
als een uitdaging, avontuur, prestatie zien.

Maar de meesten van hen, religieus of niet,  
gaan op weg vanuit een vage mystieke beleving en  
doen religieuze ervaringen op, al kan  
zo goed als niemand deze precies naam geven.  
Ze beleven, hoe vaag en onbenoembaar ook,  
een verbinding, een band met de Oergrond,  
het Mysterie, met Wat of Wie hen overstijgt.  
Een beleving, waar geen woorden voor zijn.

Waarom gaan zoveel mensen in de meimaand  
naar de St. Jan in Den Bosch op bedevaart.  
Voor de een gaat het om de sport, voor de ander  
om de sfeer van de morgen en opkomende zon,  
samen of helemaal alleen onderweg zijn;  
voor weer een ander is het om Maria te doen.  
Maar het waarom blijft gewoonlijk onbesproken.  
Velen van hen willen het woord 'Bedevaart'  
niet eens horen, want niemand wil op dat vage  
verlangen van zijn hart een etiket geplakt zien.  
'Ik loop naar Den Bosch' en gis maar waarom.

Het is er mee als met de kloosterlingen die bezoek  
krijgen van de media of van 'bekende nederlanders'  
als weetgierige buitenstaanders.  
De religieuzen krijgen vragen over zin en doel van  
hun bijzondere leven voorgelegd, maar het is voor  
iedereen duidelijk dat het hart van hun leven  
geen lettertaal spreekt en dus vallen hun antwoorden  
gewoonlijk tegen of voelen ze zich gedwongen  
tot cliché- antwoorden die ze het liefst weer  
onmiddellijk willen terugnemen.  
Mystici - kloosterlingen, kinderen, wandelaars,  
kunstenaars, simpele zielen - willen vaak  
meteen weer ontkennen wat ze net gezegd hebben.  
Hun goddelijke beleving is niet te 'vertalen'.

Een lid van het koor van Open kerk leed al lange tijd  
aan een slepende ziekte, toen hij in de auto  
overvallen werd door een hartstilstand.  
Een wonderbaarlijk toevallige samenloop van  
omstandigheden redde hem het leven.  
Enige tijd later schreef hij een brief aan zijn  
vroegere studiegenoot en vriend, trappist in de  
Abdij Koningshoeven Berkel Enschtot:

*'Toen ik na anderhalve week mezelf weer bewust  
werd, verkeerde ik in een alles-is -goed stemming,  
ondanks de pijn die ik toen had. Er is me gevraagd  
of ik me iets kon herinneren van zoiets als een bijna-  
dood ervaring. Herinneren niet meer - mijn geheugen  
heeft toen een behoorlijke dreun gehad - maar dat  
euforische gevoel, dat gevoel van vrede met en voor  
alles, lijkt erop te duiden dat ik iets heel goeds en  
moois meegemaakt heb. En dat stemt me wel gelukkig  
als er perioden zijn van angst in verband met mijn  
ziekte. Ik denk daarom, dat ieder die de overstap  
gezet heeft, pas echt leeft en dat het alles een doel  
heeft.*

*Ik heb zelf ervaren dat toeval niet bestaat; er waren te veel onmisbare toevalligheden !'*

Maar deze man die deze diep religieuze beleving uit eigen ervaring kent, schrijft in dezelfde brief:

*'Ik durf het woord God niet te gebruiken, tenzij in die zin dat er hoe dan ook 'iets' is dat dit alles zo 'geregeld' heeft. Elke poging dat 'iets' te verklaren of naam te geven blijft een poging, waaraan ik geen theologische (verplichtende) inhoud wil geven.*

*Die pretentie wil ik niet hebben . . .'*

Het is opvallend dat de moderne mens zich er weer van bewust wordt een religieus wezen te zijn.

Even opvallend is, dat het woord en begrip mystiek, lange tijd aan kloosters gekluisterd, overal opduikt als hedendaags verschijnsel.

Tegelijk valt op, dat de hedendaagse religieuze mens wegloopt voor zekere beweringen, voor gedefinieerde waarheden over God en Gebod.

Daarom gaat hij niet zo gauw de kerk binnen, want daar wordt voor hem het Geheim van het leven te stellig en zelfverzekerd naam gegeven.

Waarom dit zowel met Kerstmis als Oudjaar en nu hier opnieuw, met ander woorden, gezegd ?

Omwille van de hedendaagse mensen, die zo gejaagd en lawaaiërig bezig zijn, dat ze niet meer aan zichzelf toekomen, stilte niet kunnen velen en vervreemden van hun diepste wortels.

Omwille van hen die het openbare leven bepalen en alle tijd offeren aan product en rendabiliteit.

Omwille van de Kerk, die zich bedient van zekerheden en stellingen, woorden en wetten, die de mystieke pelgrim niet verteren kan.

Omwille van de kerken, - dat we ons niet allereerst druk maken over wat er mee moet wanneer ze gesloten worden, - maar over voor wie ze nu open staan, wie er welkom zijn: alleen zij die de catechismus nog kennen of alle oprechte zoekers die onderweg en aan het einde van hun weg een huis van rust en stilte, van inkeer en gedachtenis zoeken ?

*'Mystiek is voor de monnik,  
de moeder en de melkboer.  
Mystici zijn geen apart soort mensen.'*  
(Tessa Bielcki)

Kort orgel

## **BELIJDENIS**

### **Lied.**

*Geen vreemden voor elkaar; c 1-2-3  
M. Zagers/W. Vogel*

### **ONDERBREKING.**

Brood en beker  
Collecte  
Orgelspel

## **BROOD EN BEKER.**

*In het vluchtige moment de Eeuwige zien,  
in de tijd die vliegt de Oneindige -*

*in de lach blijde hoop beleven,  
in het leed een hand die vasthoudt -*

*ondanks alles blijven vertrouwen,  
ondanks alles in voltooiing geloven -*

*en in het brood dat wij breken  
het leven zien dat wij delen,  
tot ons gebroken bestaan zal zijn geheeld.*

## **GEDACHTENIS.**

*Bidt*

*voor die ziek zijn naar ziel of lichaam;  
en niemand is of blijft zonder letsel -*

*voor die zorgen, dag en nacht waken;  
en vroeg of laat wordt  
op iedereen een beroep gedaan -*

*voor die ons zijn voorgaan;  
in eerbiedige gedachtenis noemen wij:*

*Bidt voor die achterbleven;  
er is niemand die niemand mist.*

Korte stilte

## **GEBED AAN TAFEL.**

### **A.: GEZEGEND ZIJT GIJ O HEER.**

Gezegend zijt Gij om adem en licht,  
de bron waaruit wij geboren,  
de einder waarheen we gaan.

Gezegend zijt Gij om zon en maan,  
alles en alles in het leven geroepen,  
het onnoembare wonder dat wij beleven.

Gezegend zijt Gij om hart en ziel,  
de hoop die gaande houdt,  
de belofte waarop wij koersen.

### **A.: GEZEGEND ZIJT GIJ O HEER.**

Gezegend zijt Gij  
om die zorgzaam doen  
wat alledag vraagt,  
eerbiedig omgaan met het leven,  
nooit genoemd Uw naam maken.

Gezegend zijt Gij  
om kracht en woord  
van profeten toen en nu,  
die opstaan tegen alle pijn  
en mensen waardig leven geven.

Gezegend zijt Gij  
om Jezus Christus, die  
vol vertrouwen in het leven  
mensen trouw was tot het uiterste.

**A.: GEZEGEND ZIJT GIJ O HEER.**

Gezegend zijt Gij  
om die ten afscheid  
brood nam, brak, deelde  
en zijn vrienden zei:  
dit ben Ik, hart en ziel  
met u gedeeld, voor u gebroken.

Gezegend zijt Gij  
om die op het laatst  
zijn beker overreikte en zijn vrienden zei:  
neem deze van Mij over,  
deel hem samen, geef hem door;  
mijn testament voor u, een nieuw begin.

Gezegend zijt Gij  
om die ons tenslotte zei  
te leven zoals hij:  
trouw aan mensen kost wat kost,  
in vertrouwen op de Vader, in wie  
alles en allen worden voltooid.

**A.: GEZEGEND ZIJT GIJ O HEER.**

Gezegend die zijn zoals Hij:  
voor stommen te spreken  
voor doven te horen  
voor blinden te zien.

Gezegend die zijn zoals Hij:  
met het volste vertrouwen in  
'alles komt goed';  
Liefde heeft het laatste woord.

Gezegend die zijn zoals Hij:  
in geen dood, geen graf berusten,  
aan geen kwaad ten onder.

Gezegend die bidden zoals Hij:

**ONZE VADER.**

**COMMUNIE.**

Brood en  
leven delen.

*Deel brood en beker.  
Deel met Hem het leven  
waarin wij één zijn en  
waarvan God het hart is.*



**ONDER DE UITREIKING.**

**Lied.**

**GEBEDEN.**

**Lied.**

*Mensen zacht geboren; c 1  
M. Zagers/W. Vogel*

*Voor die ziek zijn,  
niet langer bij machte  
zichzelf te doen.*

*Voor die hoop op  
leven hoe dan ook  
bevechten moeten.*

**Lied.**

*Mensen zacht geboren; c 2*

*Voor die vluchten moeten  
huis en haard kwijt zijn  
hun naasten vermist, verloren.*

*Voor die niet te eten hebben;  
hun kinderen niet  
te eten kunnen geven.*

**Lied.**

*Mensen zacht geboren; c 3*

*Voor wie leven  
in denderende drukte  
en hun hart niet horen.*

*Voor wie opgaan  
in het platte vlakke  
en de diepte schuwven.*

**Lied.**

*Mensen zacht geboren; c 4*

**ZEGENWENS.**

ZEGENEN WIJ ELKAAR  
MENSELIJK EN NABIJ.  
EN LAAT ALLE LEVEN  
GEZEGEND ZIJN  
IN DE NAAM VAN DE VADER  
DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST.

AMEN.